

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

administrere vareforsyningsloven i strid med de beføjelser, den indeholder. Mon ikke mindretallet ved nærmere eftertanke vil give mig medhold i, at man ikke med rimelighed kan afkræve ministre tilsagn om at ville administrere de love, der hører under deres forretningsområde, i overensstemmelse med deres indhold? Det vil i hvert fald være en nydannelse indenfor vor parlamentariske styreform, og efter min opfattelse en nydannelse af tvivlsom værdi, som jeg for tiden ikke føler trang til at indføre.

Når jeg ikke har kunnet imødekomme dette mindretals ønsker, skyldes det ikke, at jeg ønsker at reservere mig mulighed for at kunne benytte vareforsyningsloven som et instrument til beskyttelse af den danske produktion. Jeg synes heller ikke, det tyder på, at den danske produktion trænger til en sådan beskyttelse, når man betragter rekordtallene for industrieksporten i indeværende år. Den gældende formålsparagraf i loven er efter min mening tilstrækkelig klar, og jeg vil altid være parat til at give alle oplysninger om lovens administration her eller i vareforsyningsudvalget. Der skulle således være alle muligheder tilstede for at skabe klarhed over, hvordan lovens beføjelser udnyttes i den daglige administration.

Med hensyn til retningslinierne for administrationen af importreguleringen anser jeg det iøvrigt for min hovedopgave — og jeg tror, at tidligere handelsministre uanset partifarve vil give mig medhold heri — at sørge for, at der opretholdes en rimelig balance mellem importen af frilistevarer og af varer på den bundne liste. Sålænge importreguleringen er et nødvendigt værn for valutabalancen — og at dette stadig er tilfældet er jo ikke anfægtet her i dag — må det være handelsministerens ansvar, at importen af frie og bundne varer fordeles på en sådan måde, at landets samlede import får en harmonisk sammensætning, og at man bedst muligt forbereder en videreførelse af liberaliseringen, når valutaforholdene gør dette muligt. Under en vanskelig valutaisituation kan det ikke være rimeligt at udvide frilisterne så stærkt. Et øget tryk på valutabalancen gør det nødvendigt at skabe retningslinier for bevillingsudste-

delser på det bundne vareområde. En frilisteudvidelse under sådanne forhold vil enten føre til øgede valutavanskeligheder eller til en skæv sammensætning af importen af de bundne og de frie varer, noget, som hverken erhverv eller forbrugere kan være tjent med. Det må tværtimod være rigtigt, at man indenfor rammerne af den totale import, som valutaisituationen tillader, disponerer på en sådan måde, at der bliver mulighed for en gradvis udvidelse af importen af de bundne varer, således at afstanden mellem den faktiske import og importbehovet for disse varer formindskes.

Jeg kan derfor ikke rigtig forstå kritikken af, at stigningstakten på de bundne varer er stærkere end på frilistevarerne. Det vil netop sige, at vi prøver at administrere loven på en sådan måde, at det efterhånden bliver muligt at bringe varer fra det bundne område over til det frie. Ved den udvidelse af liberaliseringen, der er gennemført i efterkrigsårene, har man anset det for naturligt først og fremmest at frigøre importen af råvarer og halvfabrikata. Det kan da heller ikke med rette kritiseres, at man først og fremmest søger at få de nødvendige råvarer, som vi skal bruge i vor produktion for at gøre vor industri og vort landbrug konkurrencedygtigt overfor udlandet.

Samme hensyn må naturligvis varetages, når man skal tilrettelægge importen af de bundne varer. Alle importvarer kan ikke anses for lige nødvendige, og de forsyningsmæssigt vigtige varer må dækkes forud for de mindre vigtige varer. Iøvrigt er vi efterhånden kommet så vidt, at der nu i hvert fald tillades nogen import af så godt som alle varer.

Administrationen af importreguleringen må naturligvis også tilrettelægges under hensyn til de handelspolitiske forhold. Jeg forstod, at man i nogen grad kritiserede, at jeg havde fremhævet det handelspolitiske element, men selvom omfanget og betydningen af de tosidede handelsaftaler er reduceret meget væsentligt, efterhånden som liberaliseringen er forøget, nødvendiggør de handelspolitiske forhold ude i verden dog stadig, at en ikke ringe del af vor samhandel må tilrettelægges ved indgåelsen af tosidede aftaler, hvor Danmark sammen med vedkommende handelspartner må aftale